

ГРОМАДСЬКИЙ ВІСТНИК

Виходить о годині 7. рано.

ПЕРЕДПЛАТА:

Місячно в краю 1200 М
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 дол., Франції, Голандії, Бельгії 10 фр. фр., Італії 10 лірів, Швейцарії 5 фр. шв., Німеччині 100 марок, Чехословаччині 30 корон ч., Болгарії 60 левів, Румунії 50 лей, Австрії 3000 корон. Зміна адреси 80 марок польських.

ОГОЛОШЕННЯ:

Рядок дрібного друку або його місце в рубриці „Оголошення“ 75 М., в „Надісланім“, в „Оповідках“ і некрольогі 150 М. Між новинами і в редакційній частині 200 М., на першій сторінці 300 М. За дрібні оголошення 20 М від слова; товстим друком подвійно. В неділі і свята 50% дорожче.

Один прим. 50 Мкп.

РЕДАКЦІЯ, АДМІНІСТРАЦІЯ й ЕКСПЕДИЦІЯ: ЛЬВІВ, РИНОК ч. 10

Всілякі приклади до подорожі ВАЛІЗКИ, КУФРИ, ТОРБИ НЕЦЕССЕРИ і т. п.
ПОРУЧАЄ „**ЧЕРПА**“ ЛЬВІВ, вул. АЕГІОНІВ 17, БУДИНОК ЗЕМСЬКОГО БАНКУ КРЕДИТОВОГО
ВІДЕНСЬКІ ВИРОБИ! 1587 1-10 ПРОДАЖ ДЕТАЙЛІВНА І ГУРТОМ!

КОНЦЕРТ „БАНДУРИСТА“

в користь голодуючих на Великій Україні

відбудеться в суботу, дня 24. червня 1922 р.
у великій залі Вишого Музичного Інституту ім. Миколи Лисенка у Львові
при співучасті Вп. П.: Д. БАНДРИВСЬКОЇ, поета М. ВОРОНОГО,
Т. МАРТИНЯКА і Р. ПРИДАТКЕВИЧА.

ПРОГРАМА:

1. А. Вахнянин: „Наша жизнь“ — мужеський хор.
 2. М. Вороний: а) „Dies irae“
б) „Хам і кат“, баллада } виголосить автор.
 3. В. Барвінський: „24 Псалом Давида“ — баритовоє сольо в супроводі фортеп'яну — п. Т. Мартиняк.
 4. Гріг: „Пізнання краю“ — мужеський хор в супроводі фортеп'яну.
- II.
5. а) Шуман: Intermezzo es-moll } фортеп'янове сольо п. Д. Бандуристка.
 - б) Шопен: Etude f-moll
 6. Шуберт: а) „Tura“
б) „На гондолі“ } мужеський хор.
 7. Кореллі: „Foies d'Espagne“ — скрипкове сольо — п. Р. Придаткевич.
 8. Мендельсон: „Dean в честь мистців“ — муж. хор в супроводі фортеп'яну.
- Діригент: д-р В. Неділка. — Фортеп'яновий супровід: З. Лиско.

Початок о год. 8. вечером.

Вступ виключно за запрошеннями, які розсилається. — Хто через помилку не одержав би запрошення, може його відібрати в ред. „Гром. Вістника“.

Польськвй суспільности під холоду розвагу.

Львів, 22. червня 1922.

Відома річ: первісна людина реагує безпосередньо на подразки зовнішнього світа. Культура не тільки облагороднює душу, а й чини, вона також вчить її панувати над своїми інстинктами. І людина, яка в нормальнім стані робить враження благородної, толерантної, виро-зумної, опанована пристрастю здивує своїм дикунством, фанатичною нетерпимістю, грубими вибриками. З неї вилізає тоді несвідомо її дійсне обличчя, яке вона, пануючи над собою, вміє покрити відповідною, набитою в своєму осередо-вищі формою.

Так воно є не тільки з одини-цею, а й з колективом, зв'язаним зі собою якими небудь спільними інтересами.

А коли даний колектив пере-стає панувати над собою, коли він починає реагувати на зразок перві-сних людей, коли об'єктом його виступів — сусідний колектив, — це позначає, що на даній території, що в даній місцевості хорі відно-сини, що потрібне опам'ятання, бо інакше грозить вулканізація жит-тєвих умовин. Кожда акція — ви-кликє реакцію. Пристрасть — як керманіч збірних виступів — не-безпечна річ: викликає тим силь-чийшу пристрасть по другим боці.

У вчорашньому числі подали ми дві новинки, які являються харак-

теристичним показником „духа ча-су“, в якому живемо.

Отже з наших найвищих ду-ховних кругів нам закомунікова-но: з нагоди празника Найсвятій-шої Евхаристії дня 18. ц. м. по по-лудне уряджено торжественний по-хід з Найсвятійшими Тайнами до чотирох внутрі семінарського горо-да пристроєних вівтарів. Коли про-цесія зблизилася до крила від Си-стуської вулиці, з брами остента-ційно виступило двоє жовніврів з шапками на голові і на очах всіх учасників походу зачали залагоджу-вати свої потреби, а відтак обер-нувшись лицем до людей, запинали штани. О. ректор, котрий ніс як раз Монстранцію з Найсвятійшими Тай-нами, візав всіх присутніх на свід-ків цієї зневаги. Не відізався ні один оклик обурення, але на очах многих заблистали слези глибокого болю. В поході крім всіх оо. На-стоятелів і питомців брали також участь запрошені чужі священники, СС. Служебники Пр. Д. М. з діть-ми і поважний гурток української інтелігенції.

Це один факт.

А от вам другий, який дістали ми до опублікування від Управи „Взаємної Помочи“:

Організація українського наро-дного учительства „Взаємна Поміч“ набула минулого року реальність у Львові при вулиці Люблинської Унії ч. 11., де задумує устроїти учи-

тельський приют і бурсу для учи-тельських дітей. Перед двома тиж-нями приміщено на домі під вікна-ми першого поверху велику і гарну синьо-жовту вивіску з написом: „Учительський Дім“. Ночю з субо-ти на неділю гурток людей облив-цей шильд тером і карболом і по-плямив фасад здовж вивіски на 4 метри, чим заподіяв учительській організації значну шкоду. „Взаємна Поміч“ порішила оставити діло зни-щення без змін і просить україн-ське громадянство звертати увагу чужинців на цей доказ висшої куль-тури. — Годиться зазначити, що згаданой ночі відбувалася в побли-зкій касарні велика офіцерська забава.

Ці два епізоди з польсько-укра-їнських „взаємин“ на тлі щоденних тисячних епізодів, які з відомих причин тільки в дрібній дозі дохо-дять до відома і ршого загалу, — це не випадок, а результат української преси. — Багато, дуже ба-га і говорять. Говорять до збоїло-лої душі української суспільности впертою мовою без слів.

Відносини нестерпні.

Слід би звернути увагу тих, що несуть відповідальність за вулька-нізацію відносин, на наслідки ви-ступів в стилі наведених. Отже слід би заапельовати в першій мірі до почуття відповідальности реда-кторів польських львівських газет перед їхньою такою суспільністю. Вони підбехтють публичну опі-нію до протиукраїнських виступів. Вони в значній мірі причинюються до розярення, яке може фатально скінчитися.

Та це зайва річ. Іх огорнув божевільний дурман. За цих три роки ні одна з польських газет у Львові не виявила хоч би дрібки розваги протиукраїнському юджен-ню. Вся львівська польська преса тільки й тим живе, що грає на най-нищих інстинктах своїх читачів.

Отже не до неї заадресуємо наш голос остороги. І не до поль-ських властей у Східній Галичині. Звертаємо його на безпосередню адресу польської суспільности у Східній Галичині.

Нехай вона освідомить собі, що живе серед українського моря, що дики виступи непочитальних оди-ниць, доведених до шовіністичного шалу, жолоблять в психіці україн-ської суспільности, цієї незвичайно

Орест Левицький

Сьогодні наспіла до нас сумна звістка, що в Києві по-мер проф. Орест Левицький, знаний історик і автор інтерес-них історичних оповідань. Некрольог Покійного по-дамо в дальших числах нашо-го дневника.

терпеливої суспільности з великим почуттям правості — настрої, які можуть потягнути за собою неба-жані для обох сторін наслідки. Не-хай польська суспільність зясує со-бі поставу своїх верховодячих кру-гів за останні десятиліття. Нехай пригадає собі, як то 1908 р. — після атенату мірослава Січинсько-го пани в мундирах підходили до Січинського, якого жандарми ескор-тували до тюрми, і кидали йому пісок в очі. Де в цілому культур-ному світі чоловік, який находитсь-ся в руках судових властей і сво-єю головою відповідає за свій вчинок, є для загалу недоторка-ною особою. Нехай пригадає собі, як після атенату Січинського, поль-ські студенти йшли демонстративно під волоску церкву полагоджува-ти вітальну потребу.

Нехай пригадає собі, як в Зо-лочеві польська інтелігенція кину-лася на старенького о. шамбеляна д-ра Юрика, якого ескортували польські жандарми, і побила не-винного чоловіка до крові. Йогож опісля польський суд не поважився засудити!

Все це дрібні внімки з неда-внього минулого. Таких подій тисяч-ки увіковичено на сторінках преси. А скільки їх не записаних для май-бутнього історика? А все це скла-дається на формовання постави у-країнської нації до нації польської.

Нехай польська суспільність при-гадає собі поставу своїх попередніх генерацій до Москалів. Що озна-чало слово „Москаль“ для шести-десятичників і чергових генерацій у Польщі?

А образ, який викликувало у Поляків слово „Москаль“, не ма-лювала ціла російська суспільність, тільки державна машина царсько-

Пр. 1822. В Імени Річипосполитої Поль-ської! Суд окружний карний яко Трибу-нал пресовий у Львові рішив на внесок Прокураторії Державної, що зміст часо-писи „Громадський Вістник“ ч. 93, з дня 16. червня 1922. в артикулі під нагодою вка-зи: 1) „Львівська суспільність у полі-тиці“ вступі від слів „Німечко-росій-ський єюз“ до слів „життєвий небезпе-ка“; 2) „Дописи з краю“ кореспонденція з Богодучащини в цілости. 3) Поміч голодний Україн“ в уступах: а) межі сло-вами „дозволив на збірку“ і „А ви скла-дайте“ б) межі словами „братньої любо-ви дар“ і „Хто в це вірить“ містять в собі ество злочину ад 1) з § 65 а) з. к., ад 2) злочину з § 45 а) і 308 з. к., ад 3 а) про-

ступку з § 302 з. к., ад 3 б) злоч з § 65 а) з. к., узнав доконану в дни 15. червня 1922 конфіскацію за оправдану і зарядив знищен-ня цілого накладу і видав по думці § 493. п. к., наказ дальшого розширювання того друкованого письма. Заразом видав наказ відвільчальному редактору той часописі, щоби се рішення помітив безплатно в найближчій числі і то на першій сторінці. Невиконання того наказу потягає за со-бою наслідки предвиджені в § 21 зак. друк, з 17. грудня 1862 Д. п. д. № 6 ex 1863, а іменно засудження за переступ-ство на гривню до 40 Мп. — Львів, д- 18. червня 1922.

(Підпис нечиткий)

Росії. Серед верхів російської суспільності не було ненависті до Польщі. Найясніший ум російської інтелігенції XIX. в. — знаменитий автор „Былое и думы“ — Александр Герцен в найглухіший для Польщі час мав відвагу стати в її обороні, і розумів боротьбу за польську державність (В рцель і тов.) краще, як їхні такі земляки-сучасники.

Історія — учителька життя. Нехайжеж польська суспільність у Східній Галичині загляне, не кажучи вже до давньої історії, а до історії недавніх десятиліть, переведе аналогію і витягне консеквенції. Нехай витягне ці консеквенції для свого поступовання, взявши під

увагу в додатку ті психічні переміни, які спричинила в людських мозках світова війна, революція, українсько-польська війна і т. д.

Досвід вчить: в критичні моменти ті, що найбільш галасують, опинюються по мишачих дірах, а загальне стає віч на віч перед жорстокою дійсністю. А дійсність говорить: у Східній Галичині український елемент творить подавляючу більшість.

Платить партійний податок!!!
Поміняйте на адресу! „Кравчий Союз Кредитовий“ у Львові, Ринок 10, вил. нн. 4. 5.000.
Міжтедавці позище 500 мп.
будуть оголошені поименно!!!

Французська преса

(Огляд за час від 3 до 10. 1922).

Французська преса займалася минулого тижня двома питаннями світової політики: 1) участю Франції в гагській конференції; 2) нарадами міжнародного банкового комітету в Парижі в справі розписання закордонної німецької позички для покриття воєнних відшкодувань, довжних Німеччиною Антанті. — Дотично першого з тих питань, преса з 3. і 4. VI. принесла зміст меморанда, спрямованого французьким урядом до всіх держав, запрошених до Гаги, з вимогою Росії. В цих письмі зясовані погляди Франції на російське питання, погляди, які впрочім французьке правительтво заступало вже перед тим, до і підчас генуєнської конференції. Сі умови Франції закладаються в наступних точках: зїзд в Гагі має мати виключно характер комісії експертів, яка не матиме права підписати політичні питання. Совіти мають взяти назад меморанд, поданий ними в Генуї 11. мая, т. зв. мають признати без застережень всі російські передвоєнні і воєнні довги і повернути чужинцям сконфісковане майно, кредити, які Росія мала би одержати для своєї відбудови, не були би уділені в виду позички совітському правительству, лише в формі інвестицій в російські підприємства. — Офіційно-

ний комунікат, оголошений пресою 7. VI. сповіщає, що Франція буде ймовірно заступлена фаховим експертом в Гагі на пленарнім засіданні 15. VI. — в якому, як відомо, Росіяне не будуть брати участі; питання участі Франції в дальших нарадах, спільних з совітськими делегатами (26 VI.) буде порішене пізніше, щойно на основі вислуду передвступної конференції.

Наради банкового комітету в справі випущення міжнародної німецької позички зупинилися над проблемою, чи належить уважати за незмінну суму німецьких відшкодувань, обчислену минулого року репараційною комісією на 132 мільярдів марок золотом, — чи навпаки, банковий комітет міг би, розписуючи позичку, взяти за основу иншу цифру, після свого осуду. Комісія відшкодувань висказалася трьома голосами, проти одного французького, за поширенням компетенції банкового комітету в дотичнім напрямі. Отже французька преса протестує, проти сего рішення і підкреслює, що перамериканський французький делегат заступає всі антантські претензії і тому банковий комітет повинен числитися з його протестом. Опозиційна преса звертає увагу, що Франція остала в тій справі вповні одинцем, бо

бельгійський представник голосував разом з Англією і Італією.

Важнішою подією внутрішньої політики є річний конгрес французької Ліги прав людини, який відбувся минулого тижня в Нанті. Ліва преса містила обширні справоздання з перебігу нарад (найточнійше „Лер Нувель“), націоналістична преса зїзд сей нарочно промовчала. Конгрес ухвалив резолюцію, яка ствердивши, що мирові договори полишили Європу в стані економічної анархії і політичної непевності, домагається: 1) порозуміння всіх держав, з Німеччиною і Росією включно, дотично економічної і політичної відбудови Європи; 2) порішення питань про відшкодування, розоруження і навязання зносин з Росією; зокрема признання сій останній права самовизначення, не змішування в її внутрішні справи з метою колоніальної експльоатації і помочі голодуючим; 3) відродження взаємного довіря, як умови успішної спільної праці.

Денник „Віктор“ містить ряд статей свого начальника редактора Жана Герве, в яких він висловлює погляд, що територіальні постанови версайського договору не зможуть в будучности остати незмінні, а конфлікт, до якого вони мусять довести, спричинить новий розбір Польщі. Щоби запобігти сему лихови, автор пропонує заключення французько-німецько-польського порозуміння на наступній основі: 1) Німеччині буде повернене місто Данціг з полюсою побережя для злучення її із Східною Прусією, 2) її будуть рівнож повернені колонії окуповані Антантою, 3) Австрія буде прилучена до Німеччини, 4) Франція евакуує не айно Надрейну. В замін за се: 1) Німеччина згодиться на утворення неутральної ренської провінції і 2) зобов'язується боронити теперішніх границь Польщі проти Росії. Цей оригінальний план не викликав досі ніякої публічної дискусії.

„Ле Там“ з 4. VI. і инші часописи („Журналь де деба“, „Леклер“, „Лер Нувель“, „Последні Новости“) доносять про „порозуміння“ парижського українського національного комітету з Урядом Радянської Укра-

ни, яке наступило підчас конференції в Генуї в формі обміни листів між Моркотуном і Раковським. Моркотун заявив в своїм письмі, що не будучи ніяк прихильником комунізму, він однак осуджує в інтересі федеративної України з Росією, всяку чужинецьку інтервенцію і всяке повстання проти тепершнього правительтва; в листі сказано дальше, що Моркотун предкладає Раковському свої услуги в напрямі навязання економічних зносин між Францією і совітами, о скільки тому не спротивиться французьке правительтво. Раковський відповів, що одобрює льояльність Моркотуна, уважає його діяльність в напрямі зближення між Францією і совітами за корисну і радо приймає його поміч. З приводу сего інциденту пан Могилянський зголосив своє виступлення з комітету Моркотуна і оповістив в „Последних Новостях“ заяву.

„Лер Нувель“ з 5. VI. обговорює в полемічній статті присвяченій нафтовій політиці французького правительтва, план освоення нової нафтової спільки під контролею держави і звертає з сего приводу увагу, що нафтова продукція Польщі, Галичини і Румунії разом покриває ледви п'яту частину того, що потребує Франція.

„Ле Матен“ з 7. VI. доносить з Праги, що зїзд товариств Союзу Народів прийняв 55 голосами проти 40 „тенденційні“ резолюції дотично питання національних меншостей і що в наслідок сего делегати польські, чеські, румунські і сербські усунулися від дальшої участі в конгресі.

„Лер Нувель“ з 8. VI. містить тлдіуючу нотатку: „Українці Східної Галичини зорганізували поважну ратушкову акцію для голодуючих на Україні, колись російській. У Львові заложено комітет, в якому заступлені всі українські політичні партії і який має зайнятися сим ділом. В поклику, спрямованім до всего українського народу, до Українців Галичини, Волині, Холмщини, Буковини, Прикарпатської України, в Америці, Канаді, Бразилії і Аргентині. Він закликає всіх Українців прийти з помічю голодним братам на Україні, щоби виказати

Д-Р ВАСИЛЬ ШУРАТ.

КУЛІШ — ЧУЛІШЕМ.

VI.

Філософія Спінози дає нам ключ до зрозуміння, якої то „правди“ каже шукати Куліш Байді князю Вишневецькому скрізь по світу, не виключаючи й Туреччини. Ця сама філософія допоможе нам зрозуміти й Кулішеві симпатії для турецького світа, для магометанства. Приймаючи за факт, що принцип любови у першому християнстві потоптали ті, котрі мали стояти на сторожі того принципу, Куліш у „прологу“ до своєї поеми „Магомет і Хадиза“ (1883) називає той факт скандалом, против якого мали відвагу виступити одні Несторіане, названі за те еретиками.

Озвася був против великого скандалу
Святий философ, Нестор Царіградський,
Та оддано його безбожним на погину
Що їх родив на світ владика адський.

Того то Нестора протест мали винести з Царгороду його ученики, Несторіане, в пустиню Арабії, куди рішили схоронитися перед переслідуванням.

„Ой хтоб нам дав крилі, крилі мов голубині,
Мовляли тайкома Несторіане,
Щоб звізці нам летіть в далекі України,
Покинувши се збриніще погане.“

Особмося, брати, як птах на зді [високім,
Ратуймо чистую любови [науку,
Злучаймо праведність із [розумом глибоким,
Нехай достанецця від діда внуку,
І всолодить його потомкам муку“.

На арабських степах, на пустині зіткнулись мав в Несторіанами Магомет, якому судилося відіграти в магометанському світі ролю Нестора — пригадати своїм землякам, що Аллах, як і Христос, є любови Богом. В Кулішевій поемі Магомет признається, що він з малку носив у серці Христову науку, яку утвердили в ньому опісля Несторіане.

„Сього великого Пророка іс про- [років
Носив я з малку в серці чистім, тихім.
Він сохранив мене од всіх мирських [пороків,
Зробив мене з мізерного великим.
Я крильми полетів туди з гори Синаї,
Де притаїлися Несторіане“...

Між Несторіанами Магомет виростає на нового пророка, якого подібно, як Нестора, названо еретиком:

...недовірком проклятим,
Що по дідах насліддя не шанує,
Що догоджаючи вольно- [думцям завзятим,
Перекази спасенницькі [руйнує,
І розумом мирським гріховно ко- [верзує.

На скільки за таким Магометом пішли Араби, вони:

...тиранії не знали,
Хранили волю й правду, як святиню,
Творили сильним суд, а вбогим милостиню.

Хранити волю й правду, творити сильним суд, а вбогим милостиню — це ті єдині діла, до яких повинна спонукувати правдива релігія, це ідеал Куліша, далекий від ідеалу його сучасників земляків, які готові були його добачувати в козацьких подвигах. В „Байді князю Вишневецьким“ се виразно сказано:

Не диво — край широкий звоювати,
Червону кров с песком перемішати,
Засипать попелами, слізами змити,
І кіними витоптать маленькі діти.
Спасенна річ — усі хати й [палати

Під непохибний суд пона [хилати,
Потужного від нападу [впинати,
Безсильного в напасті ра- [тувати.

Учителем спасенних діл, які єдині мають право назватися культурними, уявив собі Куліш Магомета, до котрого й звертається з такою апострофою:

Арабе, посланцю святої правди з [неба!
Ти чистий ключу чести і свободи!
Красо високих дум, квіток ясного [феба,
Корона чоловіцької природи!
Ми, зеркало німе народів благо- [родних,
Твій образ носимо в душі убогій,
І серед всіх твоїх забутків іно- [родних
На мандрівках вселенської дороги.

Найвиразніш твій тип ховаєм чистий, строгий.

„Ми“, — каже Куліш. Та ледви чи запитаний міг би був назвати кого більше, крім себе одного. Про себеж міг був се сказати, бо в своїй поетичній кресці дав нам у масці Магомета себе самого. Тим і створив собі основу до утсжаслення своєї реформаторської діяльності серед української нації з такоюж діяльністю Магомета серед Арабів.

Як у „Байді князю Вишневецьким“ признався Куліш до того, що він у тій драмі „на лицейну арену свою борбу за правду переносить“, так і в поемі „Магомет і Хадиза“, солідаризується з Магометом, кажучи:

Тим я один дзвоню у струни зом [лоті
Про те, що вороги твої лукаві
Осміюють-хулять, мов дуросвіцькі [мрії,

Твої культурні праці величаві.
І після такого признання — бажання:

Колиб хтось стих один з бандури [мовчазної
З вітрами залетів у славу Мекку,
Він, можеб, доторкнувся крилом [душі чуткої,
Мов той зефір у полуденну спеку,
І спогадалиб там про родичку да [леку...

Про родичку — значить про Україну ідейно репрезентовану одним Кулішем так, як колись одним Магометом була репрезентована Арабія.

(Продовження буде.)

перед історією єдність українського народу, без огляду на те, де би не жили його сини. З огляду на важкі матеріальні обставини, в яких находиться український нарід Галичини, в наслідок режиму польської влади, рятунковий комітет, щоби зібрати потрібні фонди, проголосив день 3. червня „днем національного посту“; ощадности зроблені тим

чином кожною українською родиною, вплачено до рятункової каси. До запомогового комітету у Львові напливають численні жертви з усіх сторін краю і за кордону“.

При виїзді адреси просимо не забирати подати і попередню свою адресу.

Матеріальне забезпечення культ. освітньої праці.

Товариство „Просвіта“ в скрутньому матеріальному положенні. Це підніс у 80. числі „Гр. Вістника“ д. М. Возняк, а у 92. д. І. Б. і оба згідно оголошують, що нема засобів ні на видавничу діяльність, ні навіть на платні небагатом урядникам. Сором! Ні, гірше, чим сором, бо або неуміння нашого колективу дбати про свої життєві konieczности або навіть небажання дбати про них.

Не хочеться вірити ні в одно, ні в друге. Фактом є, що велика більшість наших людей оцінює як слід вартість культурно-освітньої праці та готова дати їй матеріальну піддержку. Колиж такої піддержки товариство „Просвіта“ не має, так, здається, виною тут також і слабкий на нинішні часи організаційний апарат Товариства. Сьогодні ніяк не можуть вистарчити самі відозви, поклики, яркі очеркнення недбалства й неробства, а більше, чим коли небудь досі, треба тепер ще зближення людей, які працюють для „Просвіти“, до маси тих, що поміч можуть дати, — все одно, чи то лишень матеріальну поміч чи ще і власною працею для Товариства. Тому організаторів треба „Просвіті“ скрізь у краю. І то не тільки, як дотепер, організаторів з доброї волі, діяльних горожан-патріотів, але надто треба ще платних організаторів службовиків, які би не тільки хотіли, але і мусіли виконувати поручення з центру, організували освітню роботу в своєму районі, єднали товариству нових членів, стягали вкладки, вишукували жертводавців, заступали інтереси Товариства перед місцевою адміністрацією, боронили його перед надужиттями провінціальних „божків“ і т. д.

Що таких організаторів треба, га що „Просвіта“ багато хісна ма-ла би з них, згодиться кожний, хто знає умови життя на провінції. Розваги вимагає тільки питання: хто платив би тих організаторів?

Мені здається, що не буде не-

справедливо вимагати ще і цього плачення від наших економічних організацій, в першій чергу від кооператив, хоч вони, що правда, вже й обтяжені різними датками.

Кооперация має служити не лишень хвилевим економічним вигодам, але має також і культурно-освітні завдання. Ці завдання кооперативів довгий час ігноровано в кооперативній практиці, однак по-кликаний минулого року до життя Комітет організації кооператив, не згнорував їх, а поставив собі за мету не тільки відновити організацію кооператив, але і поміч в культурно-освітній роботі. В зразковому статуті, на яким ґрунтується кооператив, передбачено ту роботу, про потребу її було вже багато говорено. Діла не зроблено ніякого, коли не числити кілька бухгалтерійних курсів, улажених при деякій підмозі (лекторами) Кр. Союзу Ревізійного, виконуючого органу згаданого комітету. Пора на ширше діло! Воно зараз можливе до-цільним скоординованням діяльності кооператив з діяльністю „Просвіти“, яка має в КОК. свого представника і через него може навіть такої роботи зажадати.

Для обрахунку матеріальних засобів, яких на ту роботу треба би від кооперативу, можна би сміло взяти яких 150 торговельних кооператив в краю з торгом пересічно по 1/2 мільона мп. в місяць, і разом з філіями львівських централ, 35 кооператив з торгом по 2 мільони мп. В сумі булоб пересічно у тих кооператив місячного торгу до 120 мільона мп. А колиб цей торг обтяжено лишень висотою 4% (чотири мп. від 1000 мп. торгу), так навіть по цему, абсолютно найнижшому обчисленню, змоглиб кооперативи зараз дати на культурно освітню роботу бодай яких 500.000 мп. в місяць.

За таку суму удержиться на провінції по 10 робітників. Підних кандидатів на культурно-освітніх організаторів є в краю аж надто, між ними найдуться й такі, що з

огляду на кваліфікації моглиб віддати і просвіті і кооперації надзвичайні услуги. Це при яких кооперативах кожний осів би, в який спосіб складалиб кооперативи їхні паї на удержання інструктора, який район обнімалаб діяльність кожного, хто і як контролював би тих робітників і т. д., належалоб вирішити за спільним порозумінням „Просвіти“ і згаданого КОК. або Ради Кр. С. Ревізійного. Не буде, здається, перешкоди, щоб такі організатори осіли при кооперативах в Копичинцях, Чорткові, Коломиї, Станіславові, Калуші, Стрию, Яворові, Сокалі, Зборові, Тернополі, і щоб контролювано їх так товариством „Просвіти“, як і ревізорами Кр. С. Ревізійного, бо ті організатори малиб вести і просвітню і кооперативну (пропагандистську і організаційну) роботу. А колиб кооперативний рух ріс і міцнів (між иншим також старанням „Просвіти“ і її організаторів), колиб у кожному селі засновано кооперативу і якслід її велось, тоді обтяження кожної поодинокі кооперативи на культурно освітню роботу булоб зівсім невелике, хоч за суму усіх датків можна би було напевно, без ніяких субвенцій, удержувати на кожний повіт власного, добре платного, інструктора для самої культурно освітньої праці. Цим задержаноб і на власні

продуктивні потреби обернено бодай хоч частину кольосальних зисків, які добровільно даємо численним людям, що від давна звикли робити на нас добрі бариші та обертати їх навіть проти нас. Зрештою для фінансування культурно освітньої роботи (головно для зорганізування відповідної контролю з центру) належалоб притягнути також і львівські кооперативні централі, приватні спілки та підприємства.

Булоб дуже бажаним, щоби скоро, де треба, обговорено цю справу і вирішено її, бо вона актуальна, а для ікріплення кооперативного руху висшою ідеєю та для допомоги „Просвіті“ конечна. Після узгіднення поглядів в центрі на спосіб організації і такого культурно-освітнього інструкторського апарату, належалоб обміркувати і розвинути відповідну акцію на провінції. Діло пішлоб легко, як би була охота достосуватися до загальнозвісної правди, по якій живуть роботу муситься робити живими людьми.

А. Гаврилко.

Присилайте складки на пресовий фонд на км. ч. 30.000 в Союзі Кредитовім, Львів, — Ринки 10. —

З польських справ.

Пшановські вже має досить.

Дезигнований маршаком польського союму на прем'єра кабінету Пшановські, відбувши ряд конференцій з представниками партій, звернувся до Тромпчинського з листом такого змісту:

Супроти неприхильного становища лівих партій, які голосували в „Головній Комісії“ проти моєї кандидатури і супроти певних об'єкцій, ставлених мені з боку членів П. С. Л., що в комісії належали до більшості, я примушений зрезигнувати з мандату утворення уряду зазначуючи, що опізнення цієї децизії виникло з формальних перепон не з моєї вини.

Нарушення конституції.

Право дезигнації. яке досі прислугувало виключно начальникови польської держави, привласнив собі сойм згідно його маршалок Тромпчинський. Супроти такого порушення конституції виступили соціалісти з наглим виступом.

Дискретна димісія.

„Многозаслужений“ воєвода пан Грабовські дістав відпустку, з якої уже мабуть не верне. Заступає його містовоєвода Зімін.

Совітська Росія.

Уступлення Леніна.

З Москви доносять: Оголошено офіційний комунікат про уступлення Леніна: „Б. предсідник Совнаркома, Володимир Іліч Ленін-Улянов терпить на важку перевто-

му, якої наслідки скомпліковані застроєнням. Для скріплення своїх сил тов. Ленін повинен на довгий час, на всякий випадок до осені, уступитися від державних справ і відказатися від всякої діяльності. Йо-

МИКОЛА ГОЛУБЕЦЬ.

УКРАЇНСЬКА МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА.

V.

Відомий галицькій публіці з попередніх виставок і рецензій Микола Анастазієвський, задрезентований на нашій виставці одинадцятьма портретними і пейзажними етюдами, з яких на спеціальну увагу заслугоє сильний рисунок і кольоритом „Автопортрет“, декоративно трактований „Медальон“ та два більші пейзажі „При дорозі“ і „Весною“. Крім цього другі його етюди доповнюють наше виображення про серйозність того артиста у відношенні до свого покликання. В порівнянні з тим, що ми бачили три роки тому на виставці „сучасного малярства Галицької України“, нові праці Анастазієвського не вдаються надмірною сміливістю в розв'язуванні нових проблем, за те чарують послідовністю, з якою крок за кроком опановує він техніку широкого але спокійного почерку і декоративно-зрівноваженого гракування краскових плям. Новинкою відносно самої техніки здається нам його жанровий етюд „Хлопчик з хлібом“. Неорганічний валет

школи Мальчевського і Гофмана, який до певної міри характеризував композиційні спроби Анастазієвського на „Весняній Виставці“ з минулого року, тут, за виємкою легкого натяку в „Автопортреті“ майже цілком знеутралізований. Всеж таки, коли ми можемо ставити до артиста які вимоги, то в першу чергу на найближшій виставці хотілобся вичути з картин Анастазієвського менше скромности а більше сміливости в ставленні перед собою труднощів, які є заєдно пробним каменем для молодих талантів.

Очевидним противенством Анастазієвського, коли ходить о сміливість, є його товариш Лев Гец. Кількадесят його рисунків, етюдів і графік, які маємо на виставці, можуть послужити наглядним мірилом того, з якою легкістю кидається Гец з хребта одної хвилі на хребет другої, як мало журить його те, що в його роботах недосказане, недоспіване. Був час, коли я підозрівав Геца о несерйозність і поверховний еклектизм. Нині бачу, що основа його творчої структури лягла в нервозности метелика, який летючи з квітки на квітку зпорхує при найлегчому подуві вітру, щоб летіти все далі і далі в пошукуванні меду іще непитого. Та крім тої нервозности молодого, шукаючого артиста є ще

в ньому завдатки на самобутнього стиліста, що помітно особливо там, де Гец підводить рахунки з природою. Я думаю про його акти і кольорові етюди з природи. Обмежувати засоби рисуку і плястики до можливого мінімум там, де ходить о провідну ідею цілости, тушувати кольори до одного основного тону перлової маси, для цього треба великої мистецької техніки, о яку, на мою думку можна, запідозрити Геца. Та як би там не було, то процес еволюції у Геца далеко іще не завершений і ми можемо бути приготовані на цілий ряд експериментів та несподіванок. Добре булоб однаке, щоб молодий, сучасний артист посяг за ідейними основами своїх алегорій глибше, аніж до дешової белетристики декаденсу. При тому по адресі так Анастазієвського як і Геца, хотілобся крикнути — панове, молоді українські плястики! Чи не крайна уже пора перестати топтатися утертими шляхами мистецького космополітизму і свідомо повернути на шлях відроджувачогося на ваших очах національного мистецтва?

З імпетом розгуканого молодого коня влетів на виставку молодий Леонід Перфецький, який виставив кільканайцять баталістичних начерків. Непереможне вражіння пережитого і передума-

ного заставило його в графічній скорописі дати цілий ряд моментальних імпресій боротьби, блискавкового руху, суматохи форм і ліній, в якій не найдеш нічого очеркненого і ні одного моменту двічі повтореного. Дивлючись на ті моментальні скороспішні начерки навіть не дивуюсь невидержаному а всеж таки знаменитому рисунку, ані тим випадковим а всеж таки до натуралізму вірним кольорам. Відразу так і бачиш, що маєш до діла з першорядним таланом, з рідкої породи „Wunderkind-ом“. Алеж Перфецький, що дав так багато в одному напрямі, не дав нічого, що говорилоб про те, що він може і взагалі чи може в другому напрямі. Це важний момент, який примушує мене застановитися над тим, що дасть Перфецький завтра, коли почує пересит цього натуралістичного вірвару форм і ліній, які викликають подив але й тільки всього. Бо величина артиста базує на його багатосторонности, на ширині його заінтересовань, які мов розщиплене проміння соняшного спектра утворюють один освітлюючий ясний луч. А Перфецький показав нам тільки один бік своєї творчої структури, ударив в одну гучну струну, якій не секундує друга, доповнююча і тому я лякаюся за Перфецького.

го поворот до політичної праці є правдоподібний після довшого відпочинку, бо, по думці медичних авторитетів, повернення його сил можливе".

Після уступлення Леніна.

З Риги подають: Місцеві урядові кола — як пишуть газети — переконані, що відставка Леніна може викликати несподівані комплікації на західній границі сов. Росії.

Нова президія Інтернаціоналу.

Дня 13. червня Ісполком III. інтернаціоналу перевів вибори нової президії. Головою обраний Зінов'єв, членами: Собельзон—Радек і Бухарін (сов. Росія), Брандлер —

(Німеччина), Суварін і Ласеж (Франція), Грамші (Італія), Шмераль і Гілек (Чехословаччина) і Йорднов (Болгарія).

Сов. Росія — Німеччина.

До Петрограду причалив пароплав „Ольга“, який відкрив пряме корабельне połącення Гамбург — Петроград.

До Архангельська причалив у перше від 8 літ німецький корабель.

Новий часопис в Москві.

В Москві почав виходити новий часопис як додаток до „Ізвестій“ п. з. „Економіка і культура“ на двох мовах, російській і німецькій.

Дописи з краю.

Дрогобич.

Кружок Українського Педагогічного Товариства і його діяльність.

До нових приватних середніх шкіл належить українська гімназія в Дрогобичі. Займається нею Кружок УПТ. і старається її поставити так, аби відповідала усім вимогам. Коли крім цього узглядимо, що під управою Кружка знаходиться вже двокласова і чотирокласова народна школа, побачимо, що праця в Кружку жива, доцільна.

Наші приватні школи опираються головним на жертвенності цілого громадянства. Здавалося би, що при малій чисельності і сильно розвиненій національній свідомості, будучність і розвиток прив. шкіл зовсім запевнені. А тимчасом як далеко до такого ідеального стану. Числячи на кожен голову українського населення тільки 10 марок у місяць, мали би ми 40 мільйонів і покривали би тою сумою потреби усіх наших культурних і філантропічних інституцій. А в наших товариствах недобори, серед громадянства нарікання на тяжкі обов'язки, бо обов'язки спадають на одиниці, а не на загаль.

Цікаво приглянутися праці Кружка УПТ. в Дрогобичі. Він не тільки збирає жертви, але розвинув працю у тому напрямі, щоби придбати для Кружка членів і на членах оперти розвиток шкіл. У звідомленню до дня 30. квітня 1922 загальне число членів з тим днем 1402. Коли уряднича й взагалі сфера інтелігентів виказує, що майже всі належать до Кружка, так селян маємо 656, фабричних робітників 212, міщан 109. На всіх 76 громад — немає ще членів з 18 українських громад. На всіх 49 парохіальних урядів —

ще 18 священників не є членами Кружка. З 98 учителів народних шкіл членами Кружка є 68. Трийцять осіб не почуваться до обов'язку належати до Товариства, яке перше всього повинно лежати їм на серці.

При рухливій діяльності Кружка удається остаточно пов'язати з собою кінці, хоч і тут стан каசி виказує недобори, які треба покривати довгами.

Одно питання насувається при нагоді розгляду звідомлення Кружка. Де і як знайти засіб, щоби викресати у загаль нашого громадянства почуття обов'язку жертвенності. Ще раз кажемо: у загаль! І то саме у того загаль, який так добре розуміє своє тяжке положення і готов усім посвятити, щоб те положення змінити. Бо свідомість і розуміння — вони єсть. Недістає тільки практичних висновків, якими шляхами облекшити собі незавидний стан. Бо ненависть, зрештою оправдана — сама не вистарчає. Треба достойного й гідного поведіння, і це тільки ділами. Одним з діл, важких — підставових — жертвенності.

Кружок УПТ. в Дрогобичі йде добрим шляхом. Хоч сьогодні так не невеличке число членів, але одна певність присвічує йому, що приєднані досі члени візьмуть на себе обов'язок притягати других так, щоби не було в найкоротшому часі ні одної свідомої одиниці, котра не була би членом Кружка і не піддержувала своєю лептою ідеї Рідної Школи!

Шліть жертви на будову пам'ятника на могилі Лася Мартовича до Пов. Тот-а Кривотозого „Зіра“ в Раві Руській

РІЖНІ ВІСТІ.

Перепрестати з капіталом.

„Н. фр. Пр.“ доносить з Берліна, що Чічерін в розмові з великими промисловцями заявив, що совітський уряд є готов відняти підприємства в першій ряді тим особам, котрі були давніше їх власниками.

Першенство будуть мати громадяне совітської республіки, а відтак піддані чужих держав. Совітський уряд віднятим вже багато підприємств чужоземним себто Англіїям і Норвегам. Є це переважно ліси, копальні і рільнічі підприємства. Спеціальне поперття буде мати мішаний віднаєм, де приватний капітал буде співпрацювати з капіталом державним.

Віднаймлені підприємства одержуть широку автономію так, що будуть творити гейби острови в республіці совітів. На прикінці заявив Чічерін, що совітський уряд готов відняти цілий край.

Напад комуністів на Макензена.

„Н. фр. Пр.“ доносить зі Штеттен: Союз військових в Еггенсін відбув свято, де взяв участь також ген. Макензен. 150 комуністів напало на авто Макензена. Поий-

шло до сутички з жандармерією, котра зробила вжиток з оружжя, при чім ранено багато осіб. Комуністів розігнано.

Ще в справі Тіхона.

„Обсерваторе Романо“ заперечує офіційно поголоскам, неначе Ватикан мав відмовити поперття інтервенції англійських церковних достойників в справі патріарха Тіхона.

П'яти третього інтернаціоналу.

На конференції II. інтернаціоналу в Лондоні рішено задержати в силі постанови в справі неспівділання з Москвою і відкинуто всі внесені поправки, які могли би довести до порозуміння з третім інтернаціоналом.

На конференції був присутній також Керенський, однак голосу не забирав.

Міжнародна конференція соціалістів.

Міжнародне бюро соціалістичної партії скликає міжнародну конференцію соціалістів до Карльсбаду на день 10. вересня ц. р.

ТЕЛЕГРАМИ.

Смерть Таке Йонеску.

Рим (ПАТ.) Бувш. румунський президент міністрів і міністер заграничних справ Таке Йонеску помер на ангіну.

Вибори в Ірландії.

Деблін (ПАТ.) По звісним досі вислідам виборів, прихильники англійсько-ірландського договору здобули 51 мандатів, республіканці 31, партія праці 14, незалежні 10, партія хліборобів 3.

Деблін (ПАТ.) Райтер. Між кандидатами, котрі перепали при виборах, є також міс Маркевичева, котра була міністром в кабінеті шін феніянів. Вибрані вдова по б. мін. міста Лимерик і сестра лорда майора міста Корк.

Клівден (ПАТ.) Висліди в Дебліні такі: прихильники договору здобули 72.288, противники 10.928 голосів.

Гановер. (ПАТ.) Вибори до ірландського парламенту принесли більшість 14 голосів за прийняття угоди з Англією (31 : 21).

Відповідь совітів на протест англ. клиру.

Рим (ПАТ.) Ватикан довідується, що совіти відповіли на протест англійського клиру в справі переслідування совітами православного клиру. Совіти зазначають, що приводом протесту англійського клиру була виключно кастова солідарність, коли виступаючи в обороні князів церкви, забув англійський клир про широкі маси російського духовенства, про селян і робітників.

Конференція в Газі.

Гага (ПАТ.) Нині на засіданню Головної комісії покликано представника Голандії Петтину на предсідника, а представника Бель-

гії на заст. предсідника. Пред. Петтині поручено навізати передвступні переговори з совітами.

Обмеження морських зоружень.

Льондон. (ПАТ.) Палата лордів прийняла в другому читанню законопроект, який затверджує Вашингтонський договір в справі обмеження морських сил.

Візит Італійського короля до Данії.

Рим. (ПАТ.) З нагоди візду короля до Данії преса підчеркує, що це перший раз по війні один монарх держав антанті переїздить через німецьку територію.

Зверот конфіскації маєтків.

Нью Йорк. (ПАТ.) Радіо. З Вашингтону доносять, що в Білому Домі приготують проект закона, згідно з котрим маєтки 30 тисяч Німців з Австрії, сконфісковані в часі війни, мається звернути, на скільки не перевисшають суми 10 тисяч доларів. Ходить тут про зворот близько 30 мільйонів доларів.

Протибольшевицьке повстання в Туркестані.

Айльвезе. (ПАТ.) З Туркестану доносять, що повстання проти большевицьких властей поширюється. Повстанці зайняли Бухару, Самарканду і Ташкент.

Відложення виборів в Югославії.

Білгород. (ПАТ.) Вибори до провінційальних соймів відложено на необмежений час.

Німецький парламент.

Берлін (ПАТ.) Останнє данне парламенту відбудеться 2 липня ц. р.

МАЛИН ФЕМІСТОН.

З дороги життя.

Із циклю „Благовіщення“.

Братам Галичанам.

I.

Зневірилися серця в пророчих чи-
[слах].
Ніхто вже з мудреців не вірить
[в Чудо].
Над нивами туга сумна нависла,
Шепочучи: — Твоя хай воля буде!
І тільки з ночі в ніч по всій країні
Звучать пісні омріяного Хору,
Щоб ранком запалат ясним про-
[мінням]
В гушавині незвіданого Бору...

Безсило від ріллі на всі дороги
Кричать жалі безтямні рік за ро-
[ком —]
Один лиш гречкосій плазує перед
[Богом],
Аби благословив своїм Пророком...

Пророки-ж ті, як урожай в посуху. —
Чекать віки на Благовістне Слово. —
Прийди з небес в сучасного розруху
І освіти низи Огнем Любови!!!

II.

...Там на площі Святої Софії
Плаче, молиться Київ старий:
— Найсвятішій Діво Маріє,
Омоформно надією вкрий!...

— Найпевніша в огнистій надії,
Дай нам радість ясного кінця! —
Нас покрила зла тінь від Росії,
Нас гнітить дикий терен Віиня

— Не постав нас старцями до плота,
Не дозволь нам носити кайдан,
Віднови Золоті Ворота,
Щоб вернувся наш Местник Бог-
[дан]!...

...Тільки галки озвались з Подола,
Тільки сови з Печерська кричать,
А Хрещатиком ніч суне гола

І звучить десь старе — „не пу-
[щать]!“

In.

кураторії і кураторія ч. 1990/VI. 18. II. 1921. прийняла до відома існування курсів і відіслала Управі курсів через Шкільну пов. Раду залучити. В тій справі внесено рекурс з протестом проти безправства і самоволі.

— Як же Табачковські в Товмачи сповідає і причащає. В селі Грушці товмачського повіту мав відбутися 10. V. с. р. слюб дівчини Марії Лябівної з Николою К., а що вона хрещена в костелі, тому і слюб мав відбутися в товмачькій костелі. На день перед сльбом завізав кс. Табачковський дівчину до сповіди і причастія. По сповіді і причастію візав дівчину до своєї канцелярії і сказав, що слюб не може відбутися в неділю, лишень у вівторок. Дівчина сказала, що прилагодилася і спросила гостей на неділю, а перенесення сльбу на вівторок, потягне великі кошти, тому просить, щоб слюб відбувся в неділю. Кс. Табачковський відповів: як буде моя, то буде слюб в неділю. Дівчина обурена такими словами, почутими від чоловіка, котрий може бути її дідом — заявила рішучо, що на се не може згодитися. Тоді „гарячий“ кс. Табачковський кинувся на дівчину і хотів її силою здобути, але дівчина відтнула від себе старця і вікля перестрашена з обіймів звиря в сутані.

— Галадівка Яхонтова-Сокири на Баторія. З тюрми при вул. Баторія прийшла до нас страшна звістка: Генерал У. Н. Р. Яхонтов Сокира, бувший полковник російського генерального штабу, котрий перед 10 з горю днями розпочав голодівку, не приймає далі ніякої поживи. Бо до сьогодні не покінчено слідства, хоч він сидів два місяці в поліційних арештах і 4 місяці в тюрмі при вул. Баторія. В суді слідство протягається, бо поліція в певних відступах часу вносить до суду нове донесення, через що продовжується тільки слідство. Арештований генерал, не бачучи кінця слідчої взаємності розпочав голодівку, щоб тим способом спонукати судові влади до покінчення слідства. Належить додати, що генерал старший чоловік, ранений в боях з большевиками, був вже раз тяжко хорий в тюрмі і ледви виратувався від смерті. Після деякої полекші в останніх часах його здоров'я знову погіршилося, що сконстатував навіть вязничий лікар. Наслідком голодівки його організм цілковито виснажений, так, що життя генерала грозить в кожній хвили катастрофа. — Вкінці належить додати, що ген. Яхонтов Сокира належав до тих, що враз з українськими повстанцями займав з ген. Ридзом Сміглим Київ!...

— Проти безправств калемийського старости. Посол Гавзер вніс від партії ППС. інтерпеляцію в польській Сеймі в справі завішення діяльності Української соц. дем. партії в Коломиї, вказуючи м. и., що цей розпорядок старости становить свідоме переслідування Українців взагалі.

— Страйк пекарів у Львові. У Львові розпочався на днях пекарський страйк. Це причинилося до подорожіння хліба, який випікають паскарі й продають тайком, заробляючи солені гроші.

— Похорон Трохима Верхоли, заслуженого наддніпрянського діяча, про якого пишемо на іншому місці, відбудеться в четвер 22. ц. м. о год. 3. пополудні з каплиці анатомії при вул. Пекарській ч. 52. на личаківський цвинтар. Проситься українське Громадянство і співаків, щоб віддали Покійному останню прислугу.

— Останні проби „Бандурист“ на концерт в користь голодуючих на В. Україні відбудуться в четвер і п'ятницю точно о год. 7.30 вечером. Взивається всіх членів хору, щоб безумовно взяли участь в цих пробах і обох концертах. — За Виділ: О. Клиш, голова, Ф. Муцій, секретар.

— Підвишка поштової оплати від 1.

липня. З днем 1. липня будуть підвищені поштові оплати таким робом: звичайні листи 20 м., картки 16 м., друки до 50 гр. 4 м., до 100 гр. 8 м., до 1000 гр. 40 м. Належитість за поручення 30 м. Пачки до ваги 1 кг. 50 м., до 5 кг. 200 м. За перекази до 1000 м. 20 м., до 3.000 м. 40 м., до 10.000 м. 100, до 30.000 м. 200 м., до 100.000 м. 550 м. Додаткову оплату за посилки „poste restante“ побирається при наданню. Ця тарифа обов'язує на території Польщі, Східної Галичини, призначеної Польщі частини Горішнього Шлеська і в обороті з вільним містом Данциг.

— Катастрофа польського літака. В понеділок впав у Кракові польський військовий літак з висоти 100 метрів на поле і розбився на кусні. Оба летуни, Войтхак і Скозера, згинувли на місці.

— Зал зника катастрофа. На двірші Голоби коло Луцька наїхав особовий поїзд на товаровий. Розбилося 6 возів. Три кондуктори і кільканадцять подорожніх потерпіли рани.

— З хитрощами бандитизму. На двір Рачинського в Зол. Поточі коло Ченстохови почали бандити і зграбувавши 240.000 м. та годинник, втікли. — Хай Циван з Ірени під Дубліном заміняв „хтось“ в поїзді валізу з 25-ма міліонами марок за валізу з 5 бохонцями хлба.

— За підняття руки. Жидівська преса донесла оноди, що польський прем'єр Поніковскі, стрічаючи в Сяноку депутата польського й жидівського населення, не подав рабівови руки. Поніковскі оправдується тепер тим, що він певно — забув подати йому руку.

— Корабельна катастрофа в Гамбурзі. В гамбурзькій пристані потону новий бразильський корабель „Альварес“, що перший раз виплинув на море. Число погиблих має сягати до 100.

— Іловаж мовчазостай в Латвії. Конституційна комісія парламенту Латвії прийняла параграф, на підставі якого Латвія унае правно російську і німецьку мову в своїх урядах. Справу узнання жидівської мови відпрошено без подання причини. (Ж. Б. К.)

— Мігістратські астрономи. В середу перед полуднем через довгий час якесь два „астрономи“ обсервували з другого поверху магістратського будинку через телескоп будинок „Просвіти“. Чого вони там шукали — Бог святий знає.

— Видатки Італії на генуєвську конференцію. В італійській парламенті внесено недавно гостру інтерпеляцію до уряду з приводу великих сум, виданих на конференцію в Генуї. Загалом всі кошти виносили 26 і пів міліона лірів, крім цього удержання англійської, французької і японської делегації винесли 2 і пів міліона лірів і за цей тосаній видаток найбільше уряд атакується, твердячи, що ті делегації повинні були самі удержуватися, так, як другі.

— Нові члени французької Академії. Минулого четверга відбувся в Паризькій Академії вибір нових членів на місце кількох померлих. Вибір відбувся при співучасті Анатолія Франса, який від р. 1898 в перше явився в Академії. Членами Академії вибрано Жоржа Гюе, церковного історика, м. и. автора книжки „Бісмарк і церква“, та Пера де Нольгак, поета й критика, директора версальського музею.

Хто хоче мати шноро, гарно виконані і солідно викінчені чоботи, черевики, різного фасону, мешти з найлутшого матеріалу і по дешевій ціні той нехай замовляє в шевський Робітні Українських Інвалідів у Львові при вул. св. Софії ч. 25. Всякого рода напрямки приймається також в канцелярії „Союзу Українських Інвалідів“ при вул. Руській 3/II. пов. від год 9—2 пополудне. XXI 1—1

Українське Громадянство

міста Львова і львівського повіту повідомляється, що дня 16. VI. 1922 з приводу ревізії магістрату міста Львова, яку насильно переведено, підписаному товариству забрано льокаль, в яким доси містилося, при чім через пониження подвижностей товариства і львівського пластового Коша, який містився в нашій домівці, зроблено нам велику матеріальну шкоду. Наслідком недостачі домівки відкликується всі засідання сирітські, опікунки і членів управи товариства проситься, щоб повідомили сироти і незасібну дітвору, які доси зголошувалися в домівці о всякого рода підмоги, щоб цього аж до вирішення справи понехали. Супроти цього, що нам відібрано спримогу користати з наших актів (які опечатано), просимо оправдати нас, як що деякі справи як приміщення сиріт, лікарська поміч, то що припізняється, бо це діється без нашої вини. Боронячи слушних прав товариства, ми приневолені доходити права звороту заподіяної шкоди і привернення нам домівки в дорозі процесів і т. п. Не маючи фондів, потрібних на ведення процесів і не маючи з чого покрити зробленої нам, а властиво українським дітям і сиротам шкоди, просимо о жертви. — Жертви проситься складати на книжочку тов. „Дністер“ ч. 11.600. — Управа львівської філії українського краєвого Товариства охорони дітей і опіки над молодю. 1744 1—2

Присилайте жертви на будову пам'ятника ІВАНА ФРАНКА до Краєвого Союзу Кредитового Львова, Ринок 10., ч. вкл. нн. 40.000.

В справі примусового обезпечення від огню.

З причини невідповідного законодави поступовання польської Дирекції взаємних обезпечень, яка є приватною а не державною інституцією, яка після закону не має передвидженого ніякого закладового капіталу і за якої страти держава не відповідає, видало краківське воевідство до усіх Старостів слідуючий обіжник з 20. IV. 1922 ч. 5220/пр.:

„Дійшло до моєї відомости, що почин діяльність через Польську Дирекцію взаємних обезпечень і зарядження зібрання зголошень до обезпечення зглядно зладження виказів недвижимостей, що підлягають примусовому обезпеченню від огню, дало людности привід до думання, що дотеперішні договори обезпечень є розв'язані і що через примусове обезпечення стає даліше обезпечування будинків цілком злишнім.

Щоби отже не наразувати людности з одної сторони на страти, а з другої на процеси з Товариствами, в котрих вона мала дотепер будинки від огню обезпечені, поручаю сейчас поучити людність, що:

1) після арт. 3. закона з 23/VI. 1921 поз. 395 Дз. Р. П. підлягає примусовому обезпеченню будинків від огню в Польській Дирекції взаємних обезпечень не ціла вартість будинків, а тільки 2/3 частин оцінення спальних частин, отже остаюча 1/3 часть оцінення спальних частин, як також усі частин неспальних будинків можуть бути обезпечені в яким небудь закладі обезпечені;

2) що після арт. 42. уст. 2. закона переняття через Польську Дирекцію вз. обезпечень обезпечення таких будинків від огню може наступити доперва по впливі часу, на який ті

Пам'ятайте про пресовий фонд „Громадського Вісника“! — Жертви проситься слати до Краєвого Союзу Кредитового у Львові (Ринок ч. 10.) на біжучий рахунок „Громадського Вісника“.

НОВИНКИ

— Катофіската. Вчорашке „Гром. Вісника“ з дня 22. червня 1922. сконфіскувала львівська прокураторія за чотири місяці у вступній статті „Польські ходи під українську Церкву“ і за два місяці в статті „Українці в Америці“. (46).

— Загедочна провокація. ПАТ. доносить: З віродостойного джерела довідуємося, що поміщена в ч. 148. „Ілл. Кур. Подз.“ з дня 2. червня п. р. нотатка про антидержавне українське віче, яке мало відбутися в Ст. Самборі, не згідна з правдою. Ані в Ст. Самборі ані в повіті не було взагалі ніякого українського віча.

— Замкнення українських гімназійних курсів в Добромилі. Ще в зимі 1921. р. позамикало староство в Добромилі всі українські товариства, існували ще гімназійні українські курси, староста не міг їх замкнути, бо вони мали рескрипт кураторії ч. 1990/VI. з 18. II. 1921. р., яким кураторія прийняла до відома отворення курсів в Добромилі. Та тепер староста Скарбек відходив і йому комісар Гавенда підсунув до підписання ось яке письмо: Starostwo w Dobromilu. L. 98/pr. Dobromil 26. V. 1922. Do Zarządu prywatnych kursów gimnazjalnych „Proświty“ w Dobromilu. Doszło do wiadomości, że Zarząd Towarzystwa utrzymuje w lokalu Narodnego Domu w Dobromilu prywatne kursy gimnazjalne. Ponieważ kursy te ze względu na ich organizację należy uważać za prywatny zakład naukowy w porozumieniu §. 8. prawozorycznej ustawy o paucie prywatnej z 27. czerwca 1855. Dz. p. r. Nr. 309., którego etwarcia dokonano bez uzyskania przyjęcia do wiadomości władzy szkolnej, przeto ze względu na przekroczenie postanowień przytoczonej ustawy na zasadzie §. 7. ces. rozpr. z 20. IV. 1854. Dz. p. r. Nr. 96. zakazuje dalzego odbywania tych kursów. Przeciw niniejszej rozucji wolno wniesć rekurs do Województwa we Lwowie na ręce tut. Starostwa w ciągu 14 dni. — Radca Namiesnictwa i kierownik Starostwa Skarbek. m. p. — Безправно замкнено українську середню школу, яка вже два роки існувала. — Дивно стає, читаючи в письмі старости „doszło do wiadomości“, коли курси ведуться о кількадесять кроків від староства, зі свого вікна староста що дня бачив цю школу і до жандармерії лише через вулицю. Повідомлення про отворення курсів післано до кураторії через староство 15. червня 1920 р. — 15. грудня 1920. р. ч. 4239. староство наказало старшому лікареві оглянути шкільне приміщення, лікар видав як найліпшу опінію — всі алегати зі своєю опінією післало староство од

ВІСНИК КОМІТЕТУ ДОПОМОГИ „ГОЛОДНІЙ УКРАЇНІ“.

Конфіскація збіжжя. Пишуть нам зі Снятинщини: „В селі Кулаччині зложили селяни гроші та дещо збіжжя. Командант постерунку сконфіскував цілу збірку, а староство потягає п. Б. до відповідальності. — В Устю зібрано збіжжя та зложено в „Нар. Торговлі“ в Снятині. Зараз явився поліціант, стягнув протокол з управителем склепу, хто уладжує збірку, хто належить до комітету і на чие поручення приймає управитель датки? Те саме дється по інших селах Снятинщини. Всі заходи в старостів снятинських та Воевідстві в Станиславові о дозвіл на прилюдну збірку не вінчалися успіхом“. Конфіскують збіжжя в Калушині. Просимо наше громадянство о точні звіти з конфіскації. Не можна писати: збіжжя сконфісковано у п. Б., або пані М., тільки треба подати повне ім'я і прізвище, місцевість та по амозі, становище та прізвище урядовця. Де заходить обав конфіскації, треба збіжжя негайно продати, а гроші переслати на книжочку „Дністра“ ч. 13380. В хвили, коли нам конфіскують збіжжя, польський уряд задумує вивезти поживу на Україну для польської людности, а спеціальний комітет у Львові видає по часописах відозву до польської суспільности, щоби вона допомогла акції уряду грішми, одежою, поживою. Всякі конфіскації треба приймати спокійно, не зражатися, бо так ми певні, що вони дійдуть до відома широкого світа і що з цього вийде для нас великий успіх. Вчімсь тепер обережності у всякій роботі!

Секція допомоги емігрантам (вул. Руска ч. 3. П. пов.) має спис безробітних емігрантів в числі 45 осіб — різних фахів, як артистів-малювців, лікарів, інженерів, землемірів, учителів, агрономів, бухгалтерів, банкових, торговельних і канцелярських службовиків, кооператорів, управителів хуторами, теслів, склярів та інших, а також простих робітників на ріллі. Секція відкликається до всіх фірм торговельних, промислових, банків з просьбою, щоби звернули до праці бодай по одному емігрантові.

Повітові Комітети утворилися в Борині (гол. д-р Сьокало, заст. о. Г. Мороз, Любомир Данилович, Антін Жилавий, Он. Волошак та місцеві пані), в Чорткові (голова: д-р Антін Горбачевський, члени Микола Бабин, Ст. Вітюк, Денис Добромільський, д-р Вол. Електорович, Ірина Олександрівна, о. Дмитро Паневник, Юлія Пігутова, Мих. Турчин, Олена Федорович, Онуфрій Яківчик, Яків Штокало), в Снятині (голова: пос. Василь Стефаник,

о. Антін Дмитраш, д-р Іван Семанюк, Василь Равлюк, Семен Зінкевич, д-р Софрон Добрянський, Ник. Марчук, Мих. Воробець, о. Йос. Проць), в Раві руській (голова: п. Ольга Лещукова, заст. о. Василь Матковський, Корнило Білозир, Стефа Котовська, Атаназій Кубранович), в Турні над Стриєм (о. Іван Федевич голова, Олекса Утриско заст. гол., д-р Мирон Кондрат, Тома Косцюкович, Вол. Серела, Зіня Федевич, Наталя Яворська Мартин), в Боршевці голова: (д-р Андрій Лунів, Воркун Стефан, Воркунова Евгенія, о. Гуньовський Ол., Жарий Дмитро, о. Казновський Ант., о. Капустинський Олек., Кашуба Павло, о. Курдик Дмитро, о. Левицький Софрон, Лунева Ірина, о. Малицький Вол., Мартюк Ів., Орининський Теод., Остафій Федір, Смалева Ем., Смал Петро, Стахів Мих., о. Чорнодоля Іл., Шиманський Ів. (старший), в Добромилі (гол.: д-р Антонович, М. Кіт, Березовський, Хробак, Манькова, Кітова, Прибитківський, о. Маринович, о. Гоцький, о. Бурмич); комітети по селах: Баличі зарічні, пов. Жидачів, (о. Юр. Боднар голова, Йос. Юроца, Тимко Штинда, Ст. Штинда, Вас. Кузишин, Андр. Юроца, Іван Юроца), Терпилівка пов. Збараж голова: о. Вол. Герасимович, заст. Мих. Гусак, Мих. Субтельний, Мик. Флінта, Дм. Фесолович, Іван Палинич, Ів. Когут, Ст. Осадчук, Вас. Ткач, Теод. Ткач, Лев Білик, Іван Співак, Ст. Вілевко, Ст. Камінецький, Іван Козуб, Мик. Лахута, Теодор Закалюк, Олекса Бугай, Мик. Бомба, Олександра Гелета, Текля Козуб).

Адвокат Краєвого Комітету допомоги „Гол. Україні“ Львів, вул. Руска ч. 20 „Дністер“. Туди треба посылати всі листи, звіти, запити, на котрі зараз вишле комітет відповідь. Через висилку листів на приватні руки спізнюється відповідь.

Наша слава на городецьке передмістя у Львові завязало спеціальний комітет, що перевіряє датки громадян та хоче перевести таку збірку, що ні один від неї не відклонився би та щоби дав даток відповідно до спромоги. До комітету ввійшли: Яків Яцкевич голова, Марія Скрентович, Іван Лішинський, Ник. Чапельський, Андрій Короць, Мих. Бень-Беньовський, Мих. Стоцький, Ант. Костишин, Мих. Чайківська, Антін Чайківський, Іван Скрегота, Степан Біляк, Антін Строконь. Хто знає витривалість тих дітяч Богданівки, Левандівки, гор. передмістя, хто бачив їх школи, читальні, церкви, захоронки, цей хибя не буде сумніватися, що намірена акція поведеться.

Іх домівка в вулиці Городецькій ч. 95 в подвір'ю від год. 6—8 вечером отворена.

Серед них ністія та мечів. Перед моїми очима автентики-фотографії з „Голодної України“, що грозою прошибають ціле моє ество. Гляджу на дві світлинні дити. Кістяки покриті шкірою, очі запалі, ніжки попухлі, животики, як барабани. Це діти з м. Бердянська, або з повту Гуляй-поле. Глядять на мене ті очинята, та немов би кличуть: Чи не бачиш, як гинуть діти гордого, козацького народу? — Та чи тільки гинуть? Гинуть, а поки згинув, дичіють, ростуть на убийників злочинців-душегубів. Ось нова світлина! Хлопець села Благовіщенка Іларіон Тищенко з ребрами, покритими шкіряною поволокою, з очима божевільного убив за дядьку свого трілітного брата і його зів! А на другій світлинні три хлопчики від 8—12 літ. Один з них убив свого осьмилітного товариша і забрав у нього чотири фунти хліба. Убив з голоду! Чи не страшно? А ще на іншій світлинні хорі діти лежать в сільській лікарні пов. Гуляй-поле. Лежать на землі та ждуть божого змишування смерті. А тут знову перед очима світлина, а на ній група мушин і жінок з опухлими ногами і лицами. Лежкі з них кістяки, живі кістяки. За тиждень, два і вони підуть до землі. Іх рівнож похоронять в ровах, як тих голодних собак. А далі страшна картина. На вулиці міста Херсону лежить неживий чоловік. Труп на половину роздетий і розтасканий голодними собаками! Пожилися собаки та йдуть даліше шукати людського жиру. А там нова картина. На вулицях Херсону позбирано на двоколесну телігу трупів. Іх везуть на цвинтар. В трупарні Херсону трупи дити, що померли з голоду. А онде цвинтар. Глибока яма. До неї вкидають нагих небіщиків та закидають землею. Ось яке життя на українській плідній землі. Братя, сестри, діти! В кого тільки серце бється! Не щадіть жертв! Чи чуєте? Живий нарід гине-пропадає! Ніхто з нас не сміє відхилитися від обов'язку допомоги „Голодній Україні“, від дару одностороннього, національного посту. Бо прийде час, коли до нашої совісті заговорять живі та мерці, що спитають: „Де були ви, брати і сестри, де були ви, діти одної української землі, коли ми примирали, або гинули з голоду? Хоча ви були ситі, однак не поділилися з нами кусником хліба. Ви були багаті в слова, а бідні в діла. Ви не сповнили обов'язку кр о в и,

ви не були людьми!“ Нехай-же відозвуться галицька земля, Буковина, Волинь, Підляшє, Холмщина, Підкарпатська Україна, вільна земля Вашингтона, Канада, Бразилія, Аргентина, та кожний край, чи держава, де тільки живе українська громада, чи одиниця!...

Львівське Вєсаїдство не дало доси відповіди на просьбу Краєвого Комітету допомоги „Голодній Україні“, хоча комітет просив о дозвіл на збірку від дня 15—30 червня. Однак пішли вже інструкції по староствах, щоби спинити збірки і дозволити на них, коли Комітет викажеться, що є статутним товариством. Така інструкція рівнозначна із забороною. Статутного товариства творити не можемо, бо поміч мусить бути негайно. Збірка мусить покінчитися найпізніше 15 липня, бо ждуть нас збірки на „Рідну Школу“, на „Голодуючу молодіж“ та на інші національні потреби, яких домагається наша, не своя земля... Не хочемо критикувати розпорядку властей. Нехай він сам за себе говорить перед лицем цілого культурного світа! Дітям одної і тої самої нації, що живе розмежована кордоном, не дозволено простягнути руку помочи поза Збруч, над Дніпро і Дон! В хвили, коли на Великій Україні посуха спалила золоті лани, коли горде населення склонило голову під вагою журби і голоду, коли опухла з голоду дівтора десятками тисяч заповнює кладовища, коли цар-голод доводить до людоджирства, нам, Українцям галицької землі не вільно уладити збірки, достойної нашої національної честі!... А однак треба признати, що поклик несення помочи „Голодній Україні“ найшов такий могутний відгомін у знищенім війною галицькім громадянстві, як може не одна доси гуманітарна акція. Де тільки дійшов наш поклик, українські серця ударили могутно, Посипалися гроші та зерно на велику ціль. Пронісся оклик: „Поділимося останнім!“ Від уст відоймемо собі!“ І хоча у нас тепер передновок, о скільки був би у нас дозвіл, ми були би в силі вивезти багато зерна і живности, будьто зібраної, будьто закупленої! Та всеж так не вільно нам заложити рук! Хто ще не відбув національного посту, нехай виконає цей горьжанський обов'язок і перешле дар любови на книжочку „Дністра“ ч. 13380, або зложить його у інших центральних, чи повітових, фінансових інституціях, або комітетах. Живність мусимо вислати хочби через американські товариства.

Складайте жертви в користь „Голодної України“!

договори заключено, або по їх розв'язанню після услівій обезпечень, вкінци

3) що після § 2. розп. міністра скарбу з 23. грудня 1921 поз. 34 Дз. Р. П. з р. 1922 зачинаєся примус обезпечення будинків від огню в Польській Дирекції взаїмних обезпечень в даній громаді доперва віддати одержання через Зверхність громадську поборових рєстрів премій.

Щоби не наразитися на подвійне обезпечення, повинні отже властители будинків при списуванню і оцінюванню будинків через Польську Дирекцію взаїмних обезпечень подавати як найточніші дані, що відносяться до існуючих вже обезпечень і додержувати услівій дотеперішних договорів. Заразом звизваєся Староство щоби провірило і донесло, на чие поручення відбувається в багаті громадах оцінювання будинків не через

укваліфікованих таксаторів Польської Дирекції взаїмних обезпечень, але через самі громади, які не мають до того відповідно укваліфікованих людей і можуть ту чинність виконати неточно і наразити людність на страти, бо оцінення рішає о границях примусу обезпечення і становить підставу до означення премії і виміру відшкодування на случай пожару*.

З повисшого вєзїдського обіжника отже виходить, що уряди громадські не мають ніякого права ніобов'язку списувати ані оцінювати будинків для Польської Дирекції взаїмних обезпечень, що обов'язковому обезпеченню підлягають тільки будинки і тільки до двох третих частий оцінки спальних частий, а то:

а) тих, що нігде не є обезпечені доперва по присланню рес-

стру премій з Польської Дирекції взаїмних обезпечень до Уряду громадського, що може статися доперва по попередній оцінці будинків через урядового таксатора, б) тих, що вже є обезпечені, доперва по розв'язанню дотеперішного обезпечення (в „Дністрі“ є обезпечення трєвал і кінчається хибя тоді, коли зістануть виповіжені).

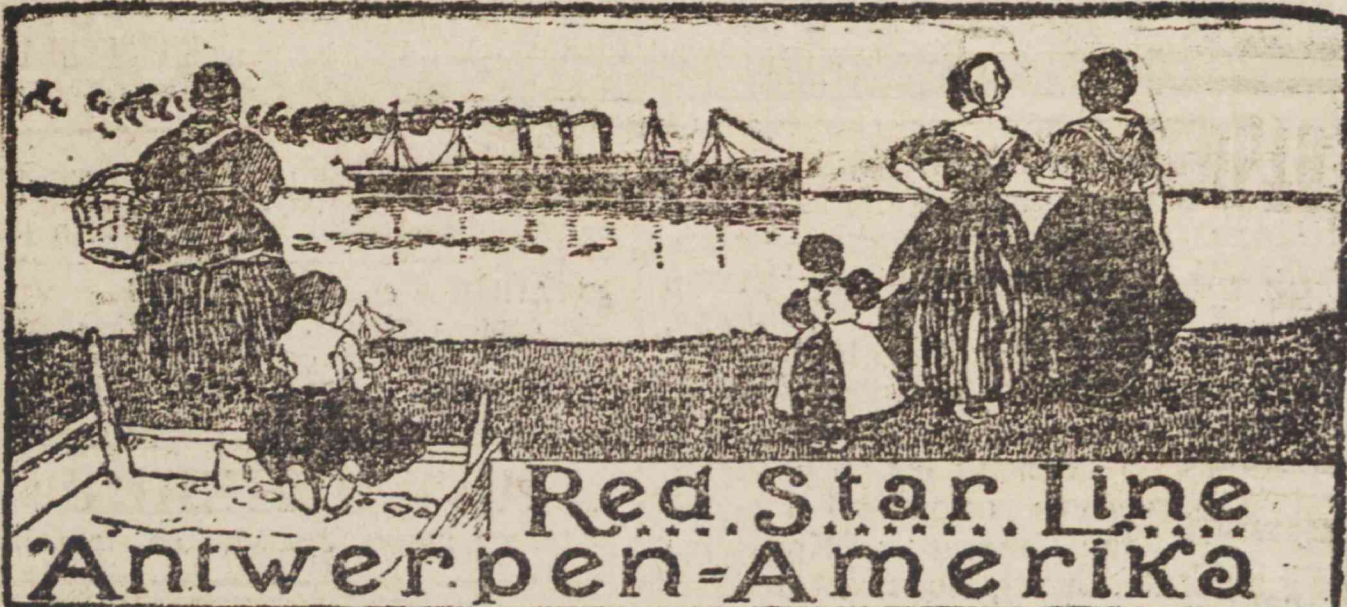
Доки отже є ще час, є нашим національним обов'язком обезпечити свої будинки в Товаристві взаїмних обезпечень „Дністер“ у Львові, щоби опісля своїм грошем не збогачувати чужого Товариства.

Очевидно, що після закона не підлягають примусовому обезпеченню від огню движимости, товари, домове урядження, збіжжє і паша і ті можна, і належить обезпечити все рівнож в Товаристві взаїмних обезпечень „Дністер“ в Львові. 12-

ЖЕРТВИ

Рідна Школа.

І. Угрин Дрогобич зб. 54.600, І. Лобай 200, Ю. Гумінілович 200, Е. Смішкевич 300, М. Туркевич 300, Ю. Мацюрак 300, о. Н. Гошовський 400, О. Салатийський 500, Ю. І. А. Крупські 500, Т. Ткачук 600, В. Климко 1000, о. Ю. Левицький зб. 1.000, о. Б. Еліяшевський 1000, о. Н. Гошовський зб. 1000, комітет церковний Сморж 1000, О. Навроцька зб. 1425, „Народна Торговля“ Мостиска 1500, о. Н. Ілевич 1900, чит. „Просвіти“ Ліско 2000, В. Попадюк зб. 3850, М. Гречило 4000, кружок „У. П. Т.“ Перемишль 10.030, „У. Б. У. С.“ Львів 5000, А. Гринишин зб. 8500, гром. Вербів 10.000, В. Ших зб. 12300, В. Нанаси 400, Т. Залеський 500, о. В. Клюк 100, І. Луценко 200, Г. Боровський 200, І. Шерстило 250, о.

Red Star Line
Antwerpen-Amerika

„RED STAR LINE“ Львів, вул. Сикстуська 29, філія: Тернопіль, Міцкевича 31.

свої affidavit для переслання його до Еміграційного Уряду. Рівнож повинні вложити до листу картку, на котрій треба виписати чисто, виразно і чітко своє ім'я, назвисько, і теперішню адресу, а також до котрого Староства внесено подання о паспорт. А пасажиром, які мають вже заграничні паспорти видаємо або пересилаємо поштою формуляри, конечні до одержання від американського консуляту числа на візо. Взагалі уділяємо безплатно всіх інформацій устно і письменно.

„Red Star Line“ Львів, вул. Сикстуська 29.

Позір! В наших бюро пишеш даром листи і телеграми по англійськи до родини в Америці.

КІНОТЕАТРИ

КОПЕРНИК і МАРУСЕНЬКА

новітніють від четверга 22. червня 1922 р. незрівняну драму на 6 дій, яка лучить дійсність з псестичною легендою, оперту на новелі Проспера Меріме'а „ВЕНЕРА З ІЛЛЕ“ і поеми Генрика Гайного „БОГ НА ВИГНАННІ“ п. 3.

„ВЕНЕРА — БОГІНЯ ЛЮБОВИ“

В головних ролях, найкращі артисти екрану МАГДАЛИНА, СОНЯ ПАВЛО АСЛЯН.

Важне для провінції!

Найлучшу ціну за яйці в кожній кількості можна одержати лиш в Кооперативі „Союза Українських Інвалідів“ у Львові, вулиця Руська ч. 3., II. пов.

Обов'язком кожного свідомого Українця є попирання „Союза Українських Інвалідів“ кооперативу з обм. порукую у Львові і в той спосіб помагати тисячам Борців за Волю України. XXI. 1-1

П. Т. Учителство! Позір!

Окружний Відділ „Взаїмна Поміч“ в Стрию, улаштує для зародних учителів(ок) всіх повітів практичний кооперативний курс в Стрию в днях 17. до 29. липня ц. р. включно.

Зголошення вносити найдалше до 15. липня ц. р. на руки Інокентія Захарієва в Стрию, вул. Бохівська ч. 12. а всяких устних інформацій уділюватиме тойже сам в бюро Краєвого Молочарського Союзу в Стрию, вул. Шевченка 5., щоденно від год. 4. до 6. пополудні.

Оплата виносить 5.000 мп. причім курсанти(ки) мусять зокрема набути потрібні друки і прибори, що винесе около 500 мп.

Якщо зголосилося би більше курсантів(ок) то оплата буде відповідно знижена. Виділ подбав про приміщення (комнати) даром для курсантів(ток), які однак мусять мати свою постіль. — Евентуально спільна кухня.

1768-1-1

ЗА ВИДІЛ:

Інокентій Захарієв

Машини до виробу цементових дахівок, Плужки до обгортання бараболъ, Хрести, громозводи, вікна, огороження, ВАГИ ДЕСЯТНІ, ліжка для БУРС і воляки слюсарські роботи виготовляє 1553-8-10

МИХАЙЛО СТЕФАНІВСЬКИЙ у Львові, вул. Варстатова ч. 10 (між вул. Кордецького і Рицарської).

Капелюхи

мужеські, жіночі і дітські деталіно і гуртом по фабричних цінах продають слядниця

пл. Марійська 8, Казимирівська 25, Фабрика Баллонова 3.

І. Краєва фабрика капелюхів **РУДОЛЬФА НАЙВЕЛЬТА** XX 2-12

Складайте жертви на Рідну Школу.

„Red Star Line“

(ЛІНІЯ ЧЕРВОНОЇ ЗВІЗДИ)

— Безпосередна поштова парова плавба —

Антверпія -- Нью Йорк

Данціг -- Нью Йорк

Шербург -- Нью Йорк

Пасажири з Польщі і Росії, котрі хотять небавом виїхати до Америки і не мають ще заграничного паспорту повинні внести подання до свого староства о видання їм тихже та заразом принести або прислати в порученім листі до нашого бюро — — — — —

ВЖЕ НАДИШОВ БІЛЬШИЙ ТРАНСПОРТ ЗАГРАНИЧНИХ МОДЕЛІВ:

1528 7-10
ВОВНЯНІ І ШОВКОВІ СУКНІ трикотаж, блузки, гальки, шляфроки, рукавички, панчохи, дітчі суконки і жіночі білля. Найсолідніше і найдешевше поручає —
МАГАЗИН НОВОСТЕЙ ШТАДЛЕР І ШАРГЕЛЬ — **Львів** —
ДЛЯ ПАНЬ вул. Сикстуська ч. 16.

Від 22. літ виконують ваші робітні суконь і білля всякі роботи почавши від перерібок аж до найвибагливіших що до густу й моди жіноч. уборів. Також наш склеп продає полотна, шифони, хустки, гафти, крав. прибори, нитки і ин. гуртом і подрбно. — Дешеві ціни і солідна обслуга. —
Жіноча Спілка промислова „ТРУД“ Львів, Ринок ч. 39. XV (вл. дім). 3-20

Конкурс.

Тов-о Українська Захоронка у Львові розписує отсим конкурс на кілька посац захоронкових учительок. О посади можуть старатися учительки і абсолюзентки фребльських курсів, замешкалі у Львові. Платня відповідно до кваліфікацій. Письменні подання належить вносити в реченці до 20. липня ц. р. на адресу: Стеф. Кульчицька. Львів, Ринок 10. I. пов. — Колевий Союз Кред. 1739 3-3

ПОМІРИ

ПАРЦЕЛЯЦІЙНІ, ВІДМЕЖОВАННЯ, ПЛАНІ ДО КОНТРАКТІВ та всякі поради технічні можу виконати і уділювати на час вакацій в гірській здоровій околиці. — Зголошення:

Імн. Витовт Манастирський 1640 цивільний геометр 5-5
Львів, вул. Павлинів 17.

Повідомяємо членів кредитов. тов-а „САМОПОМІЧ“ в ЗОЛОЧЕВІ стов. зар. з обм. пор., що

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

членів відбудуться в понеділок 24. липня 1922. о 14 зглядно 15 год. в канцелярії адв. д-ра Дрогомирецького в Золочеві з денним порядком:

- 1) Відкритте Зборів.
- 2) Вибір предсідника Зборів.
- 3) Доклад о стані Товариства.
- 4) Вибір Надзірної Ради.
- 5) Внески членів.

Коли не було би комп-ету до Зборів на 14 год., то того самого дня о 15. год. відбудуться другі Загальні Збори з тим самим порядком.

1766 За Надзірну Раду: 1-3

Е. Монцібович д-р Ів Дрогомирецький

УКРАЇНСЬКА

Книгарня і Антикварія

у Львові, вул. Рутівського 22. (Народний Дім).

Купує і продає: шкільні підручники, нові й уживані, белетристичні й наукові книжки, в українській і чужих мовах. Закупляє цілі бібліотеки й рукописи призначені до друку. Приймає замовлення на книжки інших краєвих і заграничних видавц. — Бере в комісію продавати усі українські книжки й газети.

Великий та найдешевший склад шкільних та канцелярських приборів. — Замовлення на провінцію полагоджує відповідно за посл-платою або попереднім надісканням грошей. 1715 3-2

Магазин І. Штайнбруха у Львові, при вул. Трибунальській 1 (ріг ринку)

поручає на літо: мужеські сорочки, мужеські капелюхи, краватки, полотняні і кавчукові ковпирки, парасолі й парасольки, рукавички, панчохи й скат-ХІІ — — — птяти по недорогій ціні. — Товар віденський. — — — 5-10

Ширіть
наш
часопис!